

Pvare Lal Saldi and others v. The State of Punjab and others
(S. S. Sodhi, J.)

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਸਾਲਦੀ ਅਤੇ ਓ ਤੇਹਿ ਈਆਰਐਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਓ ਟੇਹ ਈਆਰਐਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6738 ।

16 ਜੁਲਾਈ 1984

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਅਤੇ 62-ਏ— ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 62 -ਏ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ— ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ— ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ— ਕੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ— ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ— ਕੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ— ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ — ਕੀ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਤੰਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

(ਪਾਰਾ 10)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 61 ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਦਰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। . ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ। (ਪਾਰਾ 14 ਅਤੇ 15)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਤੰਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 16)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ: -

- (i) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5, P-9 ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-10 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
- (ii) 1965 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕਰਨ। 1974, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:
- (iii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;
- (v) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ:-
- (a) ਅਸਲ/ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;
- (b) ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਣਉਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (c) ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1974 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਐੱਮ.ਐੱਮ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਏ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੋ

(1) ਇੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 10 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“62-ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ (1)।— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸੋਧੇਗੀ।

(3) ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(2) 23 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 17 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਮਾਰਚ, 1965 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 2) ਨੂੰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕੁਝ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ-1965 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2495 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਖਰਕਾਰ 1 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(4) ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। 23, 1974, 10 ਮਾਰਚ 1965 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 2) ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਨਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ।

(5) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1974-75 ਤੋਂ ਹੀ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ. 4) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਸਿਰਫ 1974-75 ਤੋਂ ਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 5 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 5) ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 10 ਮਾਰਚ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਮਕਾਨ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1965, ਉੱਚੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 1 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਹੈ।

(6) ਫਿਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਕਿ 1965 ਤੋਂ 1974 ਤੱਕ ਕੋਈ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਿ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ

ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। 1974

(7) ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ 6 ਜਨਵਰੀ 1975 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1974-75 ਦੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। .

(8) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 20 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਇਹ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏਗੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਦੀ ^{ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ} ਸਬੰਧਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ।

(9) ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸਲ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

Ravdeep Kaur vs. The State of Punjab and others (G. C. Mital, J.)

(10) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੁਕਸ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ *ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (1) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, - ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਥੋਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਖਣਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

(1) 1972 PLR 149

ਐਕਟ. ਇੱਥੇ *ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬਿਰਲਾ ਸੀਸੀਕਨ, ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (2): -

ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਮੇਤ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੰਡਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ

Ravdeep Kaur vs. The State of Punjab and others (G. C. Mital, J.)

ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੈ। ”

(11) ਇਸਮੇਈ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ, ਲੀ ਨੇ ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ *ਮੈਸਰਜ਼ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਰਤਫਲਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਜੇਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ III, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (3) ਦੇ ਤਹਿਤ 55 ਦੇ 2 ਵਾਧੂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੰਠਿਆ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। *ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਭਨੋਟ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ*, (4) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(12) *Cou Counsel5 als© dciated M/s n ਦੇਵੀ ਦਾਸਾਮ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (5); ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 1 ਪੀਸ ਅਤੇ 2 ਪੀਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੌਮੇ ਡਾਇਟੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ।

- (2) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 1232
- (3) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 1034.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 909.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1895।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ *ਰਾਮ ਬਚਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ* ਬਿਹਾਰ *ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (5) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82(1) (ff) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀ .ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 82(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੋਧ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ IV ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 150-ਡੀ ਨੇ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੋਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰੋ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਰਕਾਰ, ਜੇ. ਦੀ *ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ*, (6) ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: — !

“ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਜਿਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

Ravdeep Kaur vs. The State of Punjab and others (G. C. Mital, J.)

ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵੈਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(14) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਦਰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ **ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ**। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1404

(7) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1107

ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਖਮ ਦਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ. ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਟੀਨ ਪਾਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

""^^^IG) ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਤੀ ਤੰਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 195a ਦਾ ਰੋਰ ਟ੍ਰਾਈ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਪੰਜ-ਸਾਲਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

Ravdeep Kaur vs. The State of Punjab and others (G. C. Mital, J.)

ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(17) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1974-75 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 1974-75 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਆਦ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। <10 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ 1 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਵਦੀਪ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

Ravdeep Kaur vs. The State of Punjab and others (G. C. Mital, J.)

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1981 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3128 ।

28 ਜੁਲਾਈ 1981

....."

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 115— ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ — ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰਨਾ— ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲ ਗਏ, ਦਾਖਲਾ— ਸਰਕਾਰ —ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਮਰਥ ਹੈ— ਪ੍ਰੋਪੈਕਟਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਿਯਮ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ: -

ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ/ਹੈਂਡਬਾਲ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂਡਮਸ ਮੈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।